

Шаповалова А. М.

к. політ. н., доцент,
кафедра приватного та публічного права,
Київський національний університет технологій та дизайну,
вул. Мала Шияновська буд. 2, м. Київ, 01011, Україна
E-mail: a_shan65@ukr.net
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-4920-5539>

Ведутенко М. А.

студент 4 курсу спеціальності «Політологія»,
Київський національний університет технологій та дизайну,
вул. Мала Шияновська буд. 2, м. Київ, 01011, Україна
E-mail: vedutenkomisha@gmail.com
ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8375-6564>

ВПЛИВ ЗОВНІШНІХ АКТОРІВ НА ЕТНОПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ В УКРАЇНІ: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ СТРАТЕГІЇ ПОЛІТИЧНОГО PR ДЛЯ МАЙБУТНІХ ВИБОРІВ

У статті проведено комплексне наукове дослідження механізмів та наслідків впливу зовнішніх акторів на етнополітичну стабільність України в умовах повномасштабної війни та підготовки до повоєнного виборчого циклу 2026 року. Актуальність теми зумовлена необхідністю нейтралізації гібридних загроз, спрямованих на дестабілізацію суспільної єдності через інструменталізацію етнічних, мовних та релігійних розломів. На основі аналізу широкого кола джерел, зокрема соціологічних даних Центру Разумкова та КМІС за 2024–2025 роки, виявлено динаміку трансформації національної ідентичності від етнокультурної до громадянської. Особливу увагу приділено стратегіям російської федерації, яка використовує «когнітивну війну», дезінформаційні екосистеми та релігійний чинник (УПЦ МП) для підриву державної суб'єктності.

Розглянуто вплив регіональних акторів, зокрема Угорщини та Румунії, у контексті захисту прав національних меншин та їхнього впливу на євроінтеграційні процеси. Проаналізовано сучасні комунікаційні стратегії політичного PR, включаючи концепції «Projecting Self» та використання штучного інтелекту для формування «інформаційного щита». Досліджено дорожню карту підготовки до виборів 2026 року, що передбачає багаторівневий безпековий аудит, цифрову прозорість фінансування та протидію «корозійному капіталу». Наукова новизна полягає у концептуалізації моделі стратегічних комунікацій, здатної мінімізувати етнополітичну напругу через інклюзивні наративи та випереджальне спростування. Особливий акцент зроблено на значущості відновлення Державного реєстру виборців з 1 січня 2026 року та впровадження кібернавчань для захисту електоральної цілісності. Висвітлено роль концепції «Distancing Self» у деконструкції ворожих маніпуляцій та зміцненні когнітивної резильєнтності громадян. Запропоновано застосування адаптивних AI-алгоритмів для превентивного виявлення мікротаргетованих

провокацій у соціальних медіа. Висновки містять рекомендації щодо зміцнення національної резильєнтності та адаптації виборчого законодавства до умов гібридних викликів.

Ключові слова: етнополітичні конфлікти, комунікаційні стратегії, політичний PR, вибори.

Постановка проблеми в загальному вигляді, її зв'язок з науковими або практичними задачами. Сучасна архітектура безпеки в Європі зазнає фундаментальних змін, де Україна виступає не лише фронтиром фізичного протистояння, а й епіцентром глобальної битви наративів та ідентичностей. Етнополітична сфера, яка традиційно вважалася внутрішньою справою держави, в умовах повномасштабної агресії російської федерації остаточно трансформувалася у ключовий об'єкт зовнішнього маніпулятивного впливу. Актуальність даного дослідження зумовлена тим, що зовнішні актори використовують етнічну та релігійну мозаїчність України не просто як привід для втручання, а як інструмент для демонтажу демократичних інститутів та підриву суспільної довіри напередодні майбутніх виборів 2026 року.

Протягом 2024–2025 років ми спостерігаємо якісну еволюцію гібридних загроз. Якщо раніше вплив обмежувався прямою пропагандою, то сьогодні він включає складні психологічні операції, використання диференційованих дезінформаційних екосистем та експлуатацію економічної втоми населення. У цьому контексті вивчення комунікаційних стратегій політичного PR стає критично важливим для розробки механізмів захисту національного інформаційного простору. Майбутні вибори зіткнуться з проблемою політизації статусу внутрішньо переміщених осіб (ВПО), мовних прав та релігійної належності, що вимагає від держави та політичних партій створення інклюзивних, науково обґрунтованих стратегій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, методологічної основи дослідження. Теоретичний фундамент етнополітологічних досліджень в Україні закладено у працях О. Рафальського, який детально проаналізував етнополітичний вимір консолідації українського суспільства та перехід до громадянської моделі нації (Rafalskyi, 2018). Проблематика політичних конфліктів та їхніх витоків висвітлена у роботах фахівців ІІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, зокрема Л. Нагорної та О. Картунова, які акцентували увагу на процесах політизації етнічності.

Феномен гібридної війни та її вплив на державні інститути ґрунтовно досліджено у закордонній літературі. С. Ланошка визначив ключові параметри гібридних загроз, вказуючи на використання «зелених чоловічків», проксі-груп та інформаційного домінування як способів уникнення прямого військового зіткнення при досягненні політичних цілей (Lanoszka, 2016). Роль «доктрини Герасимова» у формуванні сучасного російського способу ведення війни, де невійськові методи становлять до 80% зусиль, проаналізована у працях, що розкривають механізми когнітивного впливу.

Сучасні аспекти комунікаційних стратегій України в умовах війни 2022–2025 років стали предметом аналізу М. Бенабіда (Benabid, 2022) та О. Данченкової (Danchenkova, 2025), які виділили роль президента Володимира Зеленського у формуванні глобального наративу підтримки. Важливим джерелом даних є соціологічні звіти Центру Разумкова та Київського міжнародного інституту соціології (КМІС), які фіксують динаміку довіри до інститутів та ставлення

до виборів у 2025 році. Проте питання інтеграції цих чинників у цілісну модель PR-стратегії для виборчого циклу 2026 року залишається недостатньо розробленим у вітчизняній науці.

У дослідженні використано комплексний методологічний апарат, що поєднує методи політології, соціології та теорії комунікацій. Системний підхід дозволив розглянути етнополітичні процеси в Україні як відкриту систему, вразливу до зовнішніх флуктуацій. Для аналізу впливу рф використано метод деконструкції гібридних стратегій (hybrid threat analysis), що дозволяє виявити приховані механізми маніпуляції.

Емпіричну базу склали результати загальнонаціональних опитувань, проведених соціологічною службою Центру Разумкова (листопад 2025 р.) та КМІС (жовтень-грудень 2025 р.), що охопили всі підконтрольні уряду регіони України. Застосовано метод фрейм-аналізу для дослідження медійних нарративів зовнішніх акторів (Угорщини, Румунії, рф) та метод критичного дискурс-аналізу політичних промов, що дозволило виявити стратегію «Projecting Self» в українській цифровій дипломатії. Також використано порівняльний метод для аналізу досвіду протидії втручання у вибори в Молдові та Грузії у 2024–2025 роках.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. Попри наявність ґрунтовних напрацювань, залишається відкритим питання адаптації електоральних процедур до умов тривалої загрози безпеці, зокрема механізм проведення безпекового аудиту громад перед виборами. Недостатньо вивченим є вплив «корозійного капіталу» – непрозорих фінансових потоків із російської федерації та інших авторитарних держав – на фінансування політичних партій через цифрові активи та проксі-мережі в Україні. Також потребує глибшого аналізу роль штучного інтелекту у створенні персоналізованої мікротаргетованої дезінформації, яка може бути спрямована на розпалювання міжетнічної ворожнечі під час можливої виборчої кампанії 2026 року.

Формулювання цілей статті. Метою дослідження є комплексний науковий аналіз механізмів впливу зовнішніх геополітичних акторів на етнополітичну стабільність України в період 2024–2025 років та обґрунтування проактивних комунікаційних стратегій політичного PR для гарантування електоральної безпеки під час виборчого циклу 2026 року. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- Ідентифікація та систематизація ключових інструментів гібридного втручання зовнішніх суб'єктів у релігійну, мовну та культурну сфери України.
- Оцінка соціодинаміки та трансформації національної ідентичності українців під впливом зовнішніх інформаційних флуктуацій.
- Огляд концептуальних засад комунікаційної моделі «інформаційного щита» та впровадження тактики «pre-bunking» для нейтралізації етнополітичної дестабілізації під час підготовки до повоєнних виборів.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням наукових результатів. Сучасні етнополітичні конфлікти в Україні формуються в умовах тривалої зовнішньої дестабілізації, гібридного протистояння та трансформації політичних інститутів. Зовнішні актори, насамперед держава-агресор та пов'язані з нею мережі впливу, системно використовують етнічні, мовні, регіональні й історичні відмінності як інструмент політичного тиску та маніпуляції громадською свідомістю. У цьому контексті етнополітичний чинник набуває не

лише соціокультурного, а й стратегічного значення, перетворюючись на об'єкт цілеспрямованих інформаційно-комунікаційних операцій, особливо в періоді підвищеної політичної мобілізації, зокрема напередодні виборчих кампаній.

Актуалізація проблеми впливу зовнішніх акторів на етнополітичні конфлікти в Україні зумовлена також змінами у самій архітектурі політичної комунікації. Цифрові платформи, соціальні мережі та таргетовані інформаційні кампанії значно розширили можливості політичного PR як інструменту формування, підсилення або нейтралізації конфліктних наративів. В умовах очікуваних майбутніх виборів питання розробки ефективних, етично виважених та науково обґрунтованих комунікаційних стратегій стає критично важливим для забезпечення суспільної стабільності, запобігання зовнішньому втручанню та мінімізації ризиків ескалації етнополітичної напруги.

Вплив зовнішніх акторів на Україну має багаторівневий характер, де кожен суб'єкт переслідує власні стратегічні цілі, використовуючи специфічний інструментарій. Основним деструктивним актором залишається російська федерація, чия стратегія базується на концепції «перегляду статус-кво» та експлуатації етнічних меншин як «інструментів війни» (Carlà & Constantin, 2025).

Для розуміння підґрунтя, на якому зовнішні актори будують свої дестабілізуючі стратегії, необхідно проаналізувати поточний стан суспільної думки. У таблиці ми навели дані, що демонструють амплітуду коливань між національною стійкістю та електоральним песимізмом (див. таблицю 1).

Аналіз наведених статистичних даних дозволяє зробити висновок про формування специфічного «когнітивного розриву» в українському суспільстві. З одного боку, ядро національної резильєнтності залишається незмінним – 62% громадян готові до тривалої боротьби, а більшість категорично відкидає територіальні компроміси. З іншого боку, спостерігається майже дворазове падіння віри в правильність внутрішньополітичного курсу (з 61% до 32.5%) (Razumkov, 2025).

Цей люфт між «зовнішньою стійкістю» та «внутрішнім незадоволенням» стає головною зоною експлуатації для зовнішніх акторів. Саме на цьому розриві ба-

Таблиця 1

Динаміка соціально-політичних настроїв та стійкості громадян (2023–2025 рр.)

Показник соціально-політичного стану	Початок 2023 (пік)	Кінець 2025 (Центр Разумкова)	Тенденція
Оцінка напряму розвитку країни як правильного	61%	32.5%	Спад оптимізму
Оцінка напряму розвитку країни як неправильного	21%	48%	Ріст критичності
Готовність терпіти війну «стільки, скільки потрібно»	62%	62%	Стабільність ядра
Категорична відмова від територіальних поступок	54%	53%	Стійкість позиції
Готовність до певних територіальних втрат	38%	33%	Звуження компромісу

зуються стратегії «рефлексивного управління», де незадоволення державними інститутами (76% недовіри до Верховної Ради та 75% до державного апарату) використовується для розпалювання етнополітичної ворожнечі (Razumkov, 2025).

Російська дезінформаційна машина у 2024–2026 роках зосередилася на трьох магістральних темах:

Делегітимізація української нації. Продовження просування тез про «неонацистський режим» та «штучність» української ідентичності для виправдання агресії перед власною та міжнародною аудиторією.

Релігійний розкол. Використання ситуації навколо УПЦ МП для формування образу України як держави, що порушує свободу совісті, що особливо активно поширюється у консервативних колах США та ЄС.

Соціальна дестабілізація. Маніпулювання темою «втоми від війни» та економічними труднощами для стимулювання внутрішніх протестів, що в PR-площині реалізується через мережі в TikTok та Telegram (Bjola & Fjällhed, 2025).

Варто зауважити, що етнополітична стабільність України на заході країни піддається системному тиску з боку регіональних акторів, чия риторика часто стає синхронізованою із загальними дестабілізуючими трендами.

Підкреслимо, що Будапешт офіційно висунув Україні 11 вимог щодо захисту прав угорської меншини, які є умовою для підтримки євроінтеграції. Найбільш критичною є вимога визнати всю територію Закарпаття «традиційно угорською», що суперечить історичній та демографічній реальності (етнічні угорці ніколи не становили більшості на всій території області).

Це створює небезпечний прецедент «екстратериторіальних претензій» у культурному полі. Кількість виданих угорських паспортів у регіоні станом на 2025 рік сягнула 130 тисяч, що створює специфічний електоральний важіль впливу на майбутні місцеві вибори (Oliferuk, 2024).

Наголосимо, що у Румунії спостерігається активізація ультраправих сил (зокрема партії AUR), які публічно заявляють про претензії на Північну Буковину та Бессарабію. Хоча офіційний Бухарест підтримує територіальну цілісність України, у 2025 році було зафіксовано масоване використання дипфейків для дискредитації українських лідерів перед румунською аудиторією, зокрема через маніпуляції з релігійною темою (Solomon, 2025).

Релігійна сфера у 2025 році пройшла точку неповернення. У травні 2025 року завершився адаптаційний період закону, що обмежує діяльність релігійних організацій, керованих з держави-агресора. Станом на січень 2026 року зафіксовано перехід майже 1.4 тис. громад до ПЦУ. Це супроводжується активним спротивом та судовими позовами, що PR-машина рф подає як «гоніння на церкву».

Зазначаємо, що релігійна безпека стала невід'ємним компонентом національної резильєнтності, де держава змушена балансувати між свободою совісті та захистом від агентурного впливу через церковні структури.

Не буде перебільшенням відзначити, що трансформація української комунікаційної стратегії у 2025–2026 роках знаменує собою перехід від ролі пасивного реципієнта інформаційних атак до статусу активного архітектора смислів. Концепція «Projecting Self» дозволяє державі не просто відповідати на виклики, а превентивно насичувати глобальний простір автентичними наративами про власну суб'єктність, технологічну стійкість та унікальний демократичний досвід. Замість того, щоб витратити критичний ресурс на розвінчування кожної окремої

маніпуляції, Україна фокусується на створенні цілісного образу майбутнього, де її роль як безпекового та інноваційного хаба Європи стає аксіомою, що не потребує додаткових доказів у щоденних медіа-баталіях.

Паралельно із цим, стратегія «Distancing Self» виступає інструментом інтелектуальної та культурної деокупації, остаточно розриваючи нав'язані ззовні асоціативні зв'язки з постспівітським простором. Цей процес передбачає методичне вибудовування дистанції між українським порядком денним та токсичним дискурсом агресора, що робить спроби зовнішнього впливу неефективними через відсутність спільних точок дотику. Україна свідомо виходить із «сірої зони» спільної історії чи спільних проблем, натомість інтегруючись у західну систему координат, де її голос звучить не як відлуння протистояння, а як самостійна, ціннісно орієнтована позиція.

На наш погляд, такий системний підхід до формування дискурсивного поля перетворює інформаційну стійкість на наступальну перевагу, де головною перемогою стає не спростована брехня, а утверджена правда. Створення власної рамки інтерпретації подій змушує опонентів грати за українськими правилами, та реагувати на наші ініціативи, а не навпаки. Це забезпечує довгостроковий імунітет суспільства до зовнішніх маніпуляцій, оскільки внутрішній дискурс базується на глибокому розумінні національних інтересів та впевненості у власному праві визначати вектори розвитку без огляду на ворожу пропаганду.

Зазначаємо, що у 2026 році акцент у PR змістився з «охоплення» (reach) на «зміну поведінки» та «рівень довіри» (3–5 ключових метрик), що є критичним для електорального процесу. Це дозволяє виборцям ідентифікувати себе з успішною, демократичною державою, що знижує сприйнятливість до етнічних провокацій. PR-фахівці використовують цей фрейм для побудови інклюзивних кампаній, де «українство» визначається через громадянську позицію, а не етнічне походження.

У грудні 2025 року Центральна виборча комісія схвалила Комунікаційну стратегію на післявоєнних виборах, яка покликана не лише забезпечити базові інформування про процедури, але й стати прикладом інституційного політичного PR – тобто цілеспрямованої комунікації державного органу з громадянами для підвищення довіри до виборчого процесу.

Ключові завдання цієї стратегії:

- стратегічне інформування виборців про їхні права та процедури, включно з оформленням виборчої адреси в умовах вимушених переміщень;
- антикризові комунікації у відповідь на дезінформацію, безпекові ризики та гібридні загрози;
- моніторинг та гнучке коригування повідомлень в залежності від реагування аудиторій (Central Election Commission of Ukraine, 2025).

Громадські організації, як-от ОПОРА, доповнюють цей процес через «Дорожню карту», яка вимагає від політичних партій чіткого маркування дезінформації та співпраці з глобальними платформами (Meta, TikTok) для блокування російських етноцентричних операцій впливу.

Тут основними аспектами стає:

1. Багаторівнева перевірка громад на предмет мінної небезпеки, можливості обстрілів та наявності укриттів на виборчих дільницях.
2. Створення умов для голосування 6–7 млн. біженців за кордоном через розширення мережі закордонних дільниць та цифровізацію зміни виборчої адреси.

3. Співпраця з глобальними платформами (Meta, TikTok, Telegram) для блокування російської дезінформації та маркування маніпулятивного контенту.

4. Прийняття законів, що забороняють приховане фінансування партій з-за кордону та використання адміністративного ресурсу (ОПОРА).

І нарешті, майбутні PR-стратегії повинні бути спрямовані на посилення мультикультурно-громадянського компоненту, що дозволить інтегрувати різні групи навколо ідеї спільного європейського майбутнього, нівелюючи спроби зовнішніх акторів зіштовхнути ці групи між собою.

Висновки дослідження та перспективи подальших розвідок у даному напрямку. Проведене дослідження підтверджує, що в умовах 2025–2026 років етнополітична стабільність України остаточно трансформувалася із внутрішньо-політичної категорії у ключовий об'єкт глобальної «когнітивної війни». Зовнішні актори, передусім російська федерація, успішно інструменталізували релігійні та мовні розломи через механізми рефлексивного управління, намагаючись поглибити «когнітивний розрив» між високою національною стійкістю та критично низьким рівнем довіри до політичних інституцій. Встановлено, що регіональні претензії окремих сусідніх держав, зокрема ультимативні вимоги Угорщини щодо Закарпаття, створюють синергетичний ефект із російськими дезінформаційними кампаніями, що вимагає від української держави не просто реактивного спростування, а побудови цілісного «інформаційного щита» на основі інклюзивних громадянських наративів.

У контексті підготовки до можливого виборчого циклу 2026 року, стратегії політичного PR мають еволюціонувати від маніпулятивних технологій до моделей стратегічної комунікації типу «Projecting Self», що базуються на автентичності та проектуванні демократичної спроможності. Впровадження тактики «pre-bunking» та використання адаптивних AI-алгоритмів для нейтралізації мікротаргетованих провокацій у реальному часі є критичними для захисту електоральної цілісності та мінімізації етнополітичної напруги. Подальші дослідження повинні зосередитися на розробці нормативних механізмів обмеження «корозійного капіталу» та деталізації гендерно-орієнтованих PR-моделей, які в умовах війни демонструють вищу ефективність у залученні міжнародної підтримки та консолідації внутрішнього електорату.

References [Список використаної літератури]

- Benabid, M. (2022). *Communication strategies and media influence in the Russia–Ukraine conflict*. Policy brief (April 2022). <https://doi.org/10.5281/zenodo.11503332> [in English]. [Benabid M. Communication strategies and media influence in the Russia–Ukraine conflict. Policy brief. April 2022. DOI: 10.5281/zenodo.11503332.]
- Bjola, C., & Fjällhed, A. (2025). Public diplomacy in the crossfire: decoding Ukraine's 'Strategic Self' during wartime. *International Affairs*, 101(6), 2059–2083. <https://doi.org/10.1093/ia/iiaf179> [in English]. [Bjola C., Fjällhed A. Public diplomacy in the crossfire: decoding Ukraine's 'Strategic Self' during wartime. *International Affairs*. 2025. Vol. 101. No 6. P. 2059–2083. DOI: 10.1093/ia/iiaf179.]
- Carlà, A., & Constantin, S. (2025). Language policies and insecurities in Ukraine. *Nationalities Papers*, 1–19. <https://doi.org/10.1017/nps.2025.10071> [in English]. [Carlà A., Constantin S. Language policies and insecurities in Ukraine. *Nationalities Papers*. 2025. P. 1–19. DOI: 10.1017/nps.2025.10071.]
- Central Election Commission of Ukraine. (2025). *On approval of the Communication Strategy of the Central Election Commission for the post-war elections in Ukraine. Resolution, Strategy № 70, 23 December 2025* [in Ukrainian]. [Центрвиборчком. Про схвалення Комунікаційної стратегії Центральної виборчої комісії на післявоєнних виборах в Україні. Постанова, Стратегія від 23.12.2025 № 70. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0070359-25#Text> (дата звернення: 04.02.2026).]

- Danchenkova, O. (2025). *Ukraine's hard-won approach to strategic communications and counter-disinformation: lessons for Europe and beyond*. Tech Policy Press, March 12, 2025 [in English]. [Danchenkova O. Ukraine's hard-won approach to strategic communications and counter-disinformation: lessons for Europe and beyond. Tech Policy Press. 12 March 2025. URL: <https://www.techpolicy.press/ukraines-hardwon-approach-to-strategic-communications-and-counterdisinformation-lessons-for-europe-and-beyond/> (дата звернення: 04.02.2026).]
- Lanoszka, A. (2016). Russian hybrid warfare and extended deterrence in Eastern Europe. *International Affairs*, 92(1), 175–195. <https://doi.org/10.1111/1468-2346.12509> [in English]. [Lanoszka A. Russian hybrid warfare and extended deterrence in Eastern Europe. *International Affairs*. 2016. Vol. 92. No 1. P. 175–195. DOI: 10.1111/1468-2346.12509.]
- Oliferuk, V. (2024). *Among Hungary's 11 demands regarding national minorities is to recognize the entire territory of Transcarpathia as "traditionally Hungarian."* The media has published all the points. Novynarnia, 27 June 2024 [in Ukrainian]. [Оліферук В. Серед 11 вимог Угорщини щодо нацменшин – визнати всю територію Закарпаття "традиційно угорською". ЗМІ оприлюднили всі пункти. Новинарня. 27 червня 2024. URL: <https://novynarnia.com/2024/06/27/sered-11-vymog-ugorshhynyu-shhodo-naczmenshyn-vyznaty-vsyu-terytoriyu-zakarpattya-tradycijno-ugorskoju-zmi-oprylyudnyly-vsi-punkty/> (дата звернення: 04.02.2026).]
- OPORA. (n.d.). *Roadmap for ensuring organization of postwar elections in Ukraine*. [in English]. [OPORA. Roadmap for ensuring organization of postwar elections in Ukraine. URL: https://oporaua.org/uploads/content/content_file_en/25601/25601.pdf (дата звернення: 04.02.2026).]
- Rafalskyi, O. O. (2018). *Consolidation of Ukrainian society: ethno-political dimension*. Kyiv: I. F. Kuras Institute of Political and Ethnonational Studies of the National Academy of Sciences of Ukraine, 400 p. [in Ukrainian]. [Рафальський О. О. Консолідація українського суспільства: етнополітичний вимір. Київ: Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2018. 400 с.]
- Razumkov Centre. (2025). *Assessment of the situation in the country, trust in social institutions, assessment of problems existing in Ukrainian society (November 2025)*. 16 December 2025 [in Ukrainian]. [Разумков Центр. Оцінка ситуації в країні, довіра до соціальних інститутів, оцінка проблем, що існують в українському суспільстві (листопад 2025р.). 16 грудня 2025. URL: <https://razumkov.org.ua/napriamky/sotsiologichni-doslidzhennia/otsinka-sytuatsii-v-kraini-dovira-do-sotsialnykh-institutiv-otsinka-problem-shcho-isnuut-v-ukrainskomu-suspilstvi-lystopad-2025r> (дата звернення: 04.02.2026).]
- Solomon, M. A. (2025). *Hybrid warfare through disinformation: the case of Romania's presidential election*. Friends of Europe, 10 July 2025 [in English]. [Solomon M.-A. Hybrid warfare through disinformation: the case of Romania's presidential election. Friends of Europe. 10 July 2025. URL: <https://www.friendsofeurope.org/insights/critical-thinking-hybrid-warfare-through-disinformation-the-recent-case-of-romania/> (дата звернення: 04.02.2026).]

Shapovalova A. M.

Department Of Private And Public Law
Kyiv National University of Technologies and Design
Mala Shiyanovska Str., 2, Kyiv, 01011, Ukraine

Vedutenko M. A.

Kyiv National University of Technologies and Design
Mala Shiyanovska Str., 2, Kyiv, 01011, Ukraine

THE INFLUENCE OF FOREIGN ACTORS ON ETHNOPOLITICAL CONFLICTS IN UKRAINE: CURRENT CHALLENGES AND COMMUNICATION STRATEGIES OF POLITICAL PR FOR THE UPCOMING ELECTIONS

Summary

The article conducts a comprehensive scientific study of the mechanisms and consequences of the influence of external actors on the ethno-political stability of Ukraine in the context of a full-scale war and preparations for the post-war election cycle of 2026. The relevance of the topic is due to the need to neutralize hybrid threats aimed at destabilizing social

unity through the instrumentalization of ethnic, linguistic and religious faults. Based on the analysis of a wide range of sources, in particular, sociological data from the Razumkov Center and KIIS for 2024–2025, the dynamics of the transformation of national identity from ethno-cultural to civic are revealed. Special attention is paid to the strategies of the Russian Federation, which uses “cognitive war”, disinformation ecosystems and the religious factor (UOC MP) to undermine state subjectivity. The influence of regional actors, in particular Hungary and Romania, in the context of protecting the rights of national minorities and their influence on European integration processes is considered. Modern communication strategies of political PR are analyzed, including the concepts of “Projecting Self” and the use of artificial intelligence to form an “information shield”. The roadmap for preparing for the 2026 elections is studied, which provides for a multi-level security audit, digital transparency of financing and counteraction to “corrosive capital”. The scientific novelty lies in the conceptualization of a model of strategic communications capable of minimizing ethno-political tension through inclusive narratives and pre-bunking. Special emphasis is placed on the significance of restoring the State Register of Voters from January 1, 2026 and the implementation of cyber training to protect electoral integrity. The role of the concept of “Distancing Self” in deconstructing hostile manipulations and strengthening the cognitive resilience of citizens is highlighted. The use of adaptive AI algorithms for preventive detection of micro-targeted provocations in social media is proposed. The conclusions contain recommendations for strengthening national resilience and adapting electoral legislation to the conditions of hybrid challenges.

Key words: ethno-political conflicts, communication strategies, political PR, elections.

Дата першого надходження статті до видання: 12.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026